

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1370 10 tháng 10 năm 2021

Tâm linh

*Tâm linh phát triển không ngừng
Thực hiện tâm tu chuyển thức siêu
Dâm loạn không còn chơn ý thức
Tự mình sửa tiến chẳng còn yêu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm sao đạt được ánh sáng?
- 2) Bạn đạo sanh hoạt hằng tuần có lợi ích gì không?
- 3) Người chồng thất tín có đạo đức hay không?
- 4) Phát tâm hằng say độ đời có hữu ích gì không?
- 5) Muốn có sự hợp tác chặt chẽ chung tiến thì phải làm sao?
- 6) Ngày nào cũng có người thắc mắc và đặt câu hỏi tại sao?
- 7) Xác của vạn linh cấu trúc từ đâu?

1) 15-07-95

Hỏi: Làm sao đạt được ánh sáng?

Đáp: Thừa ánh sáng là gốc của con người tại mặt đất. Phải dày công tự khai thác lấy chính mình, vượt khỏi sự tăm tối sẽ đạt được ánh sáng, liên tục thiền đúng ba pháp của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ có kết quả tốt. Mỗi mỗi đều phải dũng mãnh và dứt khoát, trực chỉ một đường tiến hóa tới vô cùng trung đạo thì mọi việc sẽ được rõ ràng, không ngoài tâm thức của hành giả tự đạt

Kệ:

*Khai tâm mở trí tự phân bàn
Đời đạo minh tâm rất rõ ràng
Trật tự thiên đàng sáng sáng chói
Công hành tự đạt sống thanh an*

2) 16-07-95

Hỏi: Bạn đạo sanh hoạt hằng tuần có lợi ích gì không?

Đáp: Thừa bạn đạo sanh hoạt hằng tuần rất có lợi ích cho tâm lẫn thân, bớt vọng động và được gần gũi nhau hơn, dễ thông cảm lẫn nhau, có cuộc sống vui hòa bình, tình người càng ngày càng sáng lạng hơn, tránh được sự mê chấp, thực tế và không bị phong chức, mượn danh thiêng liêng làm tiền người đời một cách bất hợp pháp, dũng mãnh hướng về thanh tịnh mà tu thiền

Kệ:

*Thân tâm sáng suốt sống an yên
Chẳng có lo âu chẳng có phiền
Tu tiên không ngừng giảm bớt khổ
Trì tâm học hỏi xác tâm yên*

3) 17-07-95

Hỏi: Người chồng thất tín có đạo đức hay không?

Đáp: Thừa người chồng thất tín tức là người không đạo đức, dù bỏ người này lấy người khác thì cũng vậy thôi, tự hại mình mà không hay, thích của lạ thì sẽ sa vào bẫy mới. Phụ bạc mỗi tình đầu, thiếu thủy chung, phản hồn không sáng suốt khi lìa xác

Kệ:

*Khó tu khó tiến khó tâm an
Sống khổ chẳng vui chẳng muốn bàn
Lệ thuộc suốt đời không dứt khoát
Khổ hành tâm xác lại đa đoan*

4) 18-07-95

Hỏi: Phát tâm hằng say độ đời có hữu ích gì không?

Đáp: Thừa phát tâm hằng say độ đời rất hữu ích cho tâm thân, sẽ tạo được nhân tốt. Tu phước ở kiếp này thì kiếp sau sẽ được hưởng. Cho nên những người tu phước thật tâm phục vụ quần sanh, tướng người được thay đổi hiền hậu dễ thương, bớt phá hoại tâm thân, thật sự hướng thiện thì cuộc sống sẽ được an vui

Kệ:

Thực hành bổ thí tâm an vui

Thức giác tu tâm rõ đạo mùi

Lập hạnh tự tu Trời chuyển phước

Sống vui tận độ tự rèn trui

5) 19-07-95

Hỏi: Muốn có sự hợp tác chặt chẽ chung tiến thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn có sự hợp tác chung tiến thì mọi người phải kiên nhẫn và nhịn nhục tối đa, thì sẽ kết thành sáng kiến mới. Làm việc đạo bất cứ một sự bất bình nào xảy ra trong óc, lập tức hướng về Trời Phật trước khi bàn bạc, nếu không thì núp trong tánh hư tật xấu mà bảo vệ và kích bác lẫn nhau thì khó chấp nhận sự đồng nhứt. Cần niệm Phật và Pháp luân thường chuyển nhiều thì mọi việc sẽ được cởi mở trong xây dựng, vui hòa trong thanh tịnh mà thực hành bất cứ đề tài nào

Kệ:

Tu hành chẳng có chuyện không thông

Nhịn nhục tối đa sống một lòng

Không chấp không mê vì bức nhọc

Cảm thông chung tiến diệt tréo tròng

6) 20-07-95

Hỏi: Ngày nào cũng có người thắc mắc và đặt câu hỏi tại sao?

Đáp: Thừa trên đường đi giữa đời đạo song tu, thế nào cũng có sự thắc mắc, mỗi mỗi đều do tâm mà ra, tâm thành thực hành đứng đắn, thì vừa hỏi tức khắc có câu trả lời, do tâm của hành giả đang phát triển. Ngược lại trì trệ thì không sao đáp được sau khi muốn biết một sự việc gì? Cho nên thời nay có Mục Bé Tám, phục vụ phân giải tận tình, đời đạo cũng được giải, đạo đạo qua cũng tự thông

Kệ:

Tinh thần phục vụ chỉ phân tông

Giải tỏa phiền ưu chẳng ước mong

Đời đạo song hành tâm thức giác

Thương Trời quý Phật sống thông dong

7) 21-07-95

Hỏi: Xác của vạn linh cấu trúc từ đâu?

Đáp: Thừa xác của vạn linh trên mặt đất này đều cấu trúc bởi vũ trụ quang cộng với nguyên khí của Trời đất hình thành. Phần hồn là chủ, chịu trách nhiệm giữa định luật nhân quả. Người tu Vô Vi rất may mắn được thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, khứ trước lưu thanh, chăm chỉ hành đúng pháp, thì tất cả sẽ qui hội về ánh sáng, hồn vía sẽ được thăng hoa nhẹ nhàng, quay về tự nhiên và hồn nhiên mới thật là đạo. Ngược lại còn mê chấp là tà thuyết và phá hoại mà thôi

Kệ:

*Lẫn lộn không thông tự tạo tội
Khó minh khó giác khó về ngôi
Hành sai tạo loạn gây mê chấp
Trí tuệ chưa minh khó đứng ngôi*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Múa Tiên Tận Độ

*Em sống cuộc sống thanh thoi
Em ca em hát chẳng nơi cảm sầu
Cần khôn vũ trụ nhiệm màu
Độ tha không ngót giải sầu giải mơi
Tâm em thức giác từ giờ
Tiếp thu ánh sáng bơ vơ chẳng còn
Cảm mình thiên địa từ giờ
Qui y thanh giới rõ cơ đất trời
Vui say trung thực thanh thoi
Trong vòng trật tự nơi nơi an hòa
Cùng chung tiến hóa một nhà
Cùng em vui tiến cùng hòa tiến lên
Trí tâm khai sáng vững bền
Về nơi thanh tịnh tạo nền cảm thông
Xét mình hiểu họ cân phân
Tình em sống động thâm ân của trời*

Lương Sĩ Hằng

Frankfurt, ngày 23/9/93

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

MINH GIÁC

Cabramatta, ngày 9, tháng 12, năm 1984 (*tiếp theo*)

Cho nên, luôn luôn người tu lại được hỗ trợ với sự văn minh, ngày hôm nay có cuốn băng để lưu lại những lời minh tâm kiến tánh, để dẫn tiến tâm hồn đa mê trần tục, tự thoát và tự tu, tự tiến.

Cho nên, tất cả số người đang ngồi thiền đây, mỗi người đều có một căn bệnh, tâm bệnh, tại thế. Vì sao : đi được, đứng được, ngồi được, nói năng, mà lại xác nhận mỗi người đều có tâm bệnh ? Thì tui đã nói : “Trình độ không mua không bán được, muốn đi lên cao thì phải được thử thách, mà chịu đựng được sự thử thách đó là mình thấy rõ con đường chính mình có cơ hội tự giúp mình giải thoát”.

Nếu mà chán con đường mà ta đã phát đại nguyện, “Ra đi trở về Nguồn Cội,” thì chúng ta sẽ lâm phải một chiều hướng lôi cuốn từ thanh tới trược : tạo động loạn và hôn mê mà thôi.

Cho nên, trong giờ thiền giác, huynh đệ tì muội chúng ta mỗi người nghe qua những âm thanh phân tích trong thực tế, thấy tâm hồn chúng ta chưa thật sự cởi mở, tâm hồn của chúng ta chưa thật sự hướng thượng, tâm hồn chúng ta chưa thật sự dừng hành trong thanh tịnh ! Tại sao nói, “Dừng hành trong thanh tịnh” ? Miếng mồi đưa tới miệng các bạn mà các bạn cũng không có cắn, không cho đó là quan trọng, và không rước nó vào tâm ; đó là dừng hành ! Chớ không phải dừng là ôm, nắm đá, gánh vác một cách bất chánh. Còn cái này, chúng ta là giữ thanh tịnh, nuôi dưỡng phần thanh tịnh, dùng ý chí bắt khuất để cảm hóa tất cả những phần trược khí có thể xâm chiếm tâm thức của chúng ta ; kêu bằng “Dừng hành trong thanh tịnh”!

Cho nên, những hình tươi đẹp của những vị tu đắc đạo, các Bạn dóm vô mặt, lúc nào cũng thanh thoát, trong thanh tịnh.

Mà chúng ta lơ lơ, lảo lảo, dù mở mắt ra, nghĩ chuyện này, nghĩ chuyện nọ, nghĩ chuyện bất chánh ; và sợ chuyện này, sợ chuyện kia, sợ chuyện nọ nó xâm chiếm ; thì làm sao ổn định được ? Cho nên, thậm chí ta đặt những câu hỏi, hỏi chân lý, hỏi đạo pháp, nhưng mà tâm ta không định ! Thì chúng ta mới lâm vào cái chỗ tầm tối, mới đặt câu hỏi này, câu hỏi kia, câu hỏi nọ ; là thiếu thanh tịnh.

Còn người thanh tịnh trả lời một cách rất dễ dãi : vì ta đã thanh tịnh và ta sáng suốt trả lời.

Những sự thắc mắc của các Bạn đem ra giữa trời sáng ban ngày đó, mà các Bạn ngồi thanh tịnh một hồi, không có người nói, nhưng mà có câu trả lời : phải làm sao đây ? phải giải quyết bằng cách nào ? Như các Bạn thấy sự thanh nhẹ của cả càn khôn vũ trụ đến với Bạn, cái sự ô trược tầm tối nó đã đi mất mấy chục phần trăm. Cho nên, nhiều người ở thế gian gặp được người thanh tịnh, không có lời đáp ; nhưng mà hỏi ra thì có sự giải đáp.

Tại sao ? Tại vì hành giả, mỗi người đều có sự sáng suốt, có thể tự phúc đáp, nhưng mà họ quên đi ; họ không chịu trở về với sự thanh tịnh của chính họ, cho nên họ đâm ra thắc mắc : họ lấy lý đời phủ nhận lẽ đạo ; họ tạo càng ngày càng tầm tối và củng cố lý thuyết đó ; thế gian kêu bằng, “Ngoan cố” : đặt đủ lời, nhưng mà chưa minh mình ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu ; tạo thế tấn công, mà chưa chịu tấn công lấy chính mình ; làm sao mình tu ? Biết tấn công người khác thôi, nhưng mà không biết tấn công mình.

Cho nên, ngày nay chúng ta khép mình lo tu : nhắm mắt, thanh tịnh, là tự tấn công mình, tự khai mở mình ; sử dụng phần sáng suốt để tận hưởng hạnh phúc của cả càn khôn vũ trụ.

Chúng ta thấy Thiên, Địa, Nhân : Trời, Đất, Người , có ! Mà mấy ai đã biết tận hưởng nguyên lý này ? Tinh, khí, thần , có ! Nhưng mà mấy ai đã biết tận hưởng Tinh, khí, thần ? Chỉ huyễn hoặc, xài phí mà thôi : “Tui sống, tui ở đời, tui phải làm vậy, tui có vợ, có con ; phải có nhà, có cửa, phải có xe hơi, nhà lầu ; phải có địa vị !” Rốt cuộc rồi sao ? Chỉ chuốc lấy cái khổ mà thôi !

Còn những người tu, “Xả thân cầu đạo, xả phú cầu bần” : Xả thân, là cái tâm trần tục, không có ôm lấy nữa ; sự tranh chấp vô lý, không nuôi dưỡng nữa ; kêu bằng xả thân. Cầu đạo, là trở về với sự quân bình : các Bạn không còn mê chấp nữa, thì các Bạn được thanh nhẹ ;chớ gì ? Thì, “Xả thân cầu đạo,” trở về với sự quân bình. Thấy không ? Cho nên, những người ở thế gian nói, “Tui phải xả thân cầu đạo” : Tôi đi đâu ? Tôi đi vô núi, tôi đi vô chùa ? Đâu có phải cầu đạo được : còn ôm cái tâm trần tục, lên núi cũng không được, “Tui phải nghĩ chuyện thế gian.”

Tâm của chúng ta ở nơi nào, tu tại thị, dứt khoát, khai mở thức hòa đồng, thấy mọi người là ta, ta là mọi người ; chúng ta mới xả thân cầu đạo. “Xả phú cầu bần” : cái gì phong phú nhất ở thế gian này mà chúng ta đã từng nuôi dưỡng bao nhiêu kiếp, ngày hôm nay chúng ta buông thả cho nó quy nguyên, thì chúng ta mới có sự sáng suốt.

Cái gì chúng ta cũng sợ mất hết, thì làm sao sáng suốt ? Mà chúng ta thả lỏng để quy nguyên và sử dụng vạn năng sẵn có trong tâm hồn của chính chúng ta, chúng ta mới là sáng suốt ; kêu bằng “Xả phú cầu bần”. Chớ không phải xách tiền bạc cho người ta mới là xả phú ; cho tiền bạc là tạo nghiệp ; của cải là tạo nghiệp, lôi cuốn các Bạn ; mà các Bạn có cho người khác cũng là các Bạn trao cái khổ cho họ mà thôi.

Mà nếu các Bạn thật sự xả phú cầu bần, thì các Bạn thấy đây là tiền của Thượng Đế : làm việc cho Thượng Đế là làm việc cho chúng sanh, thì mọi người chúng ta thương nhau trong chuyện trao đổi vật chất ; tâm chúng ta không động, và không thấy rằng, “Tui đã giúp anh, tui đã giúp chị ; tui đã cứu vợ, tui đã cứu con !”

“Tui không có khả năng nào hết. Chính tui, tui chưa cứu được ; Thượng Đế cứu tui ; tui làm việc cho Ngài ; ngày hôm nay cái duyên nghiệp nào đến với tui, tui phải giữ cho phần thanh nhẹ sáng suốt đó mà thức tâm độ tha, trong tinh thần xây dựng ; đó là việc làm thật sự có giá trị ; thì tui phải nuôi dưỡng tinh thần đó mãi mãi !” Thử hỏi các Bạn còn bị ràng buộc trong sự khổ không ? *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Giữ được sự thanh tịnh

Hỏi: Thưa Thầy làm thế nào để luôn luôn giữ được sự thanh tịnh?

Đáp: Bằng lòng nhịn nhục học hỏi thì lúc nào cũng có sự thanh tịnh trong hiểu biết! Thấy rõ tức là thanh tịnh! Mờ ám tức là động!

(Vấn đạo San Jose 18/6/1995)

, ngày 29 thg 6 năm 1993

Kính Ông Tâm,

Dính vết thư cho Ông Tâm đã lâu nhưng mãi gần đây mới đến. Đến giờ chốt tình hình mới với đem giấy bút ra ghi với mấy ý kiến mà tôi vẫn thường vướng vào trong tâm khảm.

Mỗi ngày tin tức rớt vào tai toàn những vụ cướp bóc, chém giết, hãm hiếp, nghi mà ghê tởm cho đời Sa Bà này lại nằm trong thời MẬT PHÁP.

Tinh sách thường nói đến thần A-tu-la là những hung thần sinh ra chủ hãm chiến đấu nhất là ra đánh nhau với Trời Đế Thích.

Nhắm mắt mà suy tư tôi nhớ đến cung điện đến đài Đế Thích (Ankorwat) ở Nam vang và có thành Jerusalem ở Do Thái (Israel) Theo Ông Tâm có phải 2 nơi này là 2 cơ sở của Trời Đế Thích không?

Theo tôi thì nơi nào có Trời Đế Thích thì nơi ấy thần A-tu-la kéo đến mà chiến đấu. Do đó trên hành tinh mà chúng ta đang tạm cư chiến tranh không bao giờ chấm dứt đặc biệt là vùng Trung Đông và Đông dương vì 2 nơi này có cơ sở của Trời Đế Thích như đã nói bên trên.

Phải chăng vì thế mà chiến tranh ở những vùng Trung Đông và Đông dương khó mà chấm dứt nên không muốn nói là triển miên từ kiếp này sang kiếp nọ, dần rằng Liên Hiệp Quốc gọi quân đến giám sát để bầu cử tự do hay bảo vệ hòa bình cũng không sao ngăn chặn nổi.

Gần đây lại có nhiều Tà-Đạo như nhóm Đạo Aô đơ Kuru, đạo của David Korsch ở Texas, Islamic ở Trung đông nơi người đi phân loại, khủng bố, sát khắp thế giới gây không bao nhiêu chết chóc, thương vong, tổn hại cho nhân loại, khó lòng tiêu trừ cho hết được.

Ngày 13 tháng 6 năm 93

Anh Đ .

Tôi vui nhận được thư anh được biết anh vẫn khỏe mạnh. Những lời anh đã dẫn giải trong thư là toàn là chuyện bên ngoài bản thân. Rốt cuộc cũng chẳng đến đâu. Vạn sự trên đời là không, nếu tu theo Phật thì phải thấy rõ luật nhân quả, tâm làm thì thân chịu, còn cơ tiến hóa vẫn thực hành cho đến đích. Có lộn xộn mới có văn minh. Có thiếu thốn mới có phát minh, rồi cuối cùng cũng phải lui về thanh tịnh thì mới có cơ hội khai thác được tâm tử bi của mình. Nguồn gốc của phần hồn là từ Đại Bi mà ra, thì chỉ có thực hiện tham thiền nhập định, phát triển tâm tử bi thì mới thấu triệt được nguồn gốc của Đại Bi. Ánh sáng của Đại Bi là vô cùng sống động, ban chiếu khắp mọi nơi, sẵn sàng hỗ trợ cho cơ tiến hóa. Chỉ lo tu thiền, tức là biết thương yêu và khai triển lãnh vực tâm linh của mình, chứ không phải hướng ngoại, tạo động và thực hiện những điều không cần thiết, thì sẽ uổng đi một kiếp làm người. Nói chuyện Phật rất rành rẽ nhưng chưa chịu dẫn thân hành như Phật, thì mình chỉ chạy ngoài vòng Phật Pháp. Càng sợ Phật lại càng tọc mạch, càng tìm Phật lại càng mất Phật và sẽ mất mình luôn. Thực hành như Phật, chịu khổ nạn như Phật thì thức hòa đồng mới có cơ hội phát triển, lượng tử bi càng ngày càng sáng suốt hơn. Những lời giảng giải trong thư anh chứng minh anh đã bỏ công không ít để đi tìm đạo, chỉ thiếu thực hiện trong thanh tịnh để gặt hái kết quả tốt đẹp ban bố cho người khác. Riêng tôi, tôi vẫn khỏe mạnh.. Đêm đêm thực hành Pháp Lý VVKHHBPP, bạn đạo càng ngày càng đông, việc làm càng ngày càng nhiều nhưng tôi vẫn cảm thấy vui.

Ước mong có duyên lành tái ngộ thăm anh. Kính chúc anh và gia đình được vạn an.

Quý thương,

Lương Sĩ hằng

Thông Báo của quỹ Cứu Khổ Ban Vui

Để đóng góp cho Quỹ Cứu Khổ Ban vui xin quý bạn đạo vui lòng gửi về :

1) Ngân phiếu hay Money order xin đề **VoVi Friendship Association**
và xin gửi về:

VoVi Friendship Association
7622 23rd Street
Westminster, CA 92683
USA

Hoặc:

2) Ngân phiếu hay Money order xin đề **VoVi Association of Canada**
và xin gửi về:

VoVi Association of Canada
2590 Allard St
Montreal Qc H42L4
Canada

Xin cảm ơn quý Bạn Đạo
Phan Cao Thắng
Email :aphancao@videotron.ca

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 41, 10-10-2021

- Băng chung thiên bạn đạo các nơi : Thiên Viện Vĩ Kiên khóa 3 Nhẫn Hòa, Huân Từ Khai Giảng
<https://youtu.be/B6ljGaulgic>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Niệm NMADĐP là Định Tâm là trở về với Đại Trí - Đức Thầy tại TĐ anh Bình Dallas 11-12-1988
<https://youtu.be/Y5N89BY2fyw>

- Radio Nam California tuần lễ 41.

Chủ đề: Từ Hữu Vi Thành Vô Vi
<https://youtu.be/VE-Yh5JsWZU>

- Một tuần nghe một bản nhạc: Yêu Cha
<https://youtu.be/JFbFHoQK9GI>

Ban video kính mời

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 4 tháng 10 năm 2021

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Diên Năng.

Thưa các bạn:

Đây là tiết mục Chia sẻ tâm tình phát triển trí tâm. Đề tài tu học của tuần này là:

TRÍ TUỆ

TRÍ TUỆ PHÂN MINH ĐƯỜNG THANH TRƯỚC

ĐẠI NGUYÊN CHÍNH MINH NĂNG TỰ YÊN

NGUYÊN LÝ TRỜI BAN CHUNG MỘT MỐI

THỰC HÀNH KHAI TRIỂN CHẴNG CÒN ĐIỀN

Lương sĩ Hằng

Thưa các bạn

Thế gian đang bước vào. Kỷ Nguyên Mới. Kỷ Nguyên Di Lạc

Thiên cơ biến chuyển không ngừng nghỉ

Tạo cảnh chết chóc vô cùng thâm hiểm

Tâm người tự động hướng về người đau khổ

Cầu nguyện và bố thí vật chất cho đến chơn ngôn. Tận độ và cứu vượt tuy duyên độ hành

Di Thiện Tồi Lạc giúp người không kể công

Lượng tử bị phát triển, sống an lành trong tinh thần tận độ, nhiên hậu mới hấp thụ được sức mạnh của ĐẢNG TẠO HOÁ đã và đang chuyển cho quần sanh và dưới đây là bài thơ cuối cùng của Đức Thầy để lại cho chúng ta học hỏi

ĐẠI DỊCH XÂY CHUYỂN KHẮP NĂM CHÂU

PHÁP LÝ VÔ VI RẤT NHIỆM MẦU

XÂY DỰNG VÔ CÙNG TRONG ĐẠO PHÁP

QUÍ TƯỚNG TRỜI CAO TÂM THÀNH CHUYỂN

HỌC HỎI VÔ CÙNG TÂM TỰ TIẾN

PHỤC VỤ THÀNH TÂM, TÂM TỰ GIÁC

QUYẾT ĐỊNH TỰ TU CHẴNG ĐỒI DỜI

QUY Y PHẬT PHÁP THÀNH TÂM TIẾN

HƯỚNG VỀ TRỜI PHẬT ỨC SÁNG CHOANG

ĐẸP BỎ THỊ PHI TÂM TÁNH HIỀN

THỰC HÀNH CHÁNH PHÁP TỰ ĐẠT DUYÊN.

Lương sĩ Hằng VĨ KIÊN

ĐỨC THẦY cho biết những gì của VÔ VI làm

vài chục năm sau thế gian mới biết việc làm của VÔ VI bao giờ cũng đi trước thế gian vài chục năm không có bị quê mùa và lạc hậu

Những gì Thầy cho chúng ta biết đã bắt đầu ứng hiện chúng ta còn đang học bài

NHÌN XA và HIỂU RỘNG !..

Trật Tự và Tâm Linh là những Giá Trị trong

Cuộc Sống. Một đất nước, một xã hội, một gia đình, một công ty, một con người không có 2 điều này thì trở thành vô nghĩa.

BẢO GIANG THIÊN TỬ XUẤT

BẤT CHIẾN TỰ NHIÊN THÀNH.

có nhiều cách để giải nghĩa khác nhau

Có nghĩa là: muốn BẢO vệ GIANG sơn gấm vóc của đất nước phải có Thiên Tử xuất hiện chống lưng thì mới được yên

BẢO GIANG là BIÊN ĐÔNG

THIÊN TỬ là THĂNG MỸ

ĐÃ và ĐANG XUẤT HIỆN TẠI ĐỒNG BIÊN.

Ai nắm được Luồng Điện mạnh nhất cai trị thế gian này người đó là THIÊN TỬ và sẽ Thế Thiên Hành Đạo chúng ta có sự kiện để theo dõi

Phân tích đó cũng là một cách nhìn xa hiểu rộng chia sẻ tâm tình đến đây cũng đã nhiều xin tạm dừng. Tâm đắc một bài thơ mấy chục năm cũng chưa hoàn tất có phải là ĐIỆN không?

Thiên thức tâm thiên cảm thấy yên

Xuyên qua khổ nạn thức tâm thiên

Đen bạc tình đời không vĩnh cửu

Huyền Thiên cao đẹp tự mình xuyên

Xuyên qua thế cảnh nhơn tình

Thoát lên trên cảnh Cực Lạc nghe kinh

Kinh này kinh điện Chánh kinh

Vô hình vô tướng vô thanh vô cầu

Từ đây mới biết nhiệm mầu

Trên đầu một tất có cảnh vô sanh

Kính chào các bạn

Quý thương

Bành Chí

TB: Kỷ Nguyên Di Lạc là một kỷ nguyên mới

đi đến đâu vui vẻ mát mẻ đến đó Mưa Thuận Gió Hoà. Không cần phải làm ông to bà lớn gì đâu. Chỉ cần làm Chiến Sĩ Tinh Thương nho nhỏ của THƯỢNG ĐẾ là đủ rồi tiếng Anh tiếng Mỹ gọi là Thiên Thần Bé Bông (the little angel) tiếng Việt Nam gọi là Bé Tắm.

THƠ BẠN ĐẠO

Hoa Hướng Dương

Hướng dương hướng về mặt trời

Hướng thanh khí điện của Trời ban cho

Làm người sống chẳng so đo

Công bằng bác ái, không so sang hèn

Ta hãy làm một ngọn đèn

Soi sáng tâm thức thấp đèn tự đi

Trải qua thế sự ly kỳ

Học hỏi phát triển từ bi vun bồi

Hướng dương nầy lộc đơm chồi

Tươi cười hoa nở sáng soi muôn bề

Ngắm nhìn hoa đẹp hương quê

Ánh sáng ta hướng hướng về như hoa

Tâm ta luôn giữ như hoa

Vui tươi thanh thản ta hoà vào Cha

Ánh sáng ban khắp mọi nhà

Người vật chung hưởng, món quà Cha ban

Tu thiền hướng thượng nhẹ nhàng

Tâm thân an lạc chẳng màng thị phi

Bạn ơi! cố gắng tu đi

Rèn trui tu luyện hạnh bi Mặt Trời

Phát triển tâm thức Đạo Đời

Vui tươi hạnh phúc sống đời an yên

Thủy Bùi. Missouri 14/7/2021

Hướng tâm cầu nguyện

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương linh Bác **Dương Sư**, sanh năm 1932, là thân phụ của hai bạn đạo Dương Thế Hào và Dương Thế Hùng, mất ngày 4 tháng 10 năm 2021 nhằm ngày 28 tháng 8 năm Tân Sửu, lúc 3:05 giờ sáng tại Melbourne (Úc Châu), hưởng thọ 90 tuổi, được thượng lộ bình an và siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn Đạo Melbourne và Thiên Đường Duyên Lành kính báo.